

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 177.

Tredie Session.

83de Møde.

Tirsdagen den 17de Februar.

(Forts.)

Kierkegaard (fortsat): Men i et hvert Tilfælde vilde jeg derhos ansee det for urigtigt, naar den hidtil omtalte Paastand anvendes som Grund til at være imod enkelte store Foretagender og Foranstaltninger, som ønskes fremmet ved Statens Anstrengelse og ved Dpoffrelser fra det Almene Side i det Hele, medens de dog nærmest og fortrinnsviis synes at ville have de største velgjørende Virkninger for en vis Deel af Riget isærdeleshed, og da navnlig for Sjælland med Hovedstaden eller for Nerne og hvad der staaer i nær Forbindelse med dem. Jeg mener, at den omtalte Paastand ikke med Grund kan anvendes derimod, ligesom jeg overhovedet mener, at det er en Misforstaaelse, naar man ved at modsætte sig deslige Foretagender vil stræbe hen til den Lighed i Byrden og Begunstigelsen for Landet og for hver Mand i samme, som vi alle ønske skal finde Sted, at det er Misforstaaelse, naar man mod alt Sigt indvender, at det nærmest kun vil gavne en enkelt Deel, og at de samme Foranstaltninger ikke kunne komme de andre Dele af Landet tilgode. Derimod antager jeg, som jeg ogsaa tidligere engang har havt Leilighed til at udtale i denne Forsamling, at den rette Maade, hvorpaa der skal stræbes hen til, at vi kunne nærme os til den rigtige Lighed i Byrder og Begunstigelser, og da navnlig i de sidste, som Talen jo er om i det foreliggende Lovforslag, den bestaaer deri, at man efter de Giendommeligheder, der adskille de enkelte Kredse og Afdelinger af Landet, kommer enhver af disse enkelte Dele til Hjælp med Statens Kræfter i det Hele paa den Maade,

som denne enkelte Deels Natur nærmest gjør Krav paa. Jeg har derfor glædet mig særdeles over det, som allerede er gjort i de senere Aar for Jylland ved at befordre Forbindelsen imellem England og den jydsk Halvø, og fundet rigtigt, at det for en stor Deel blev gjort af Staten og paa Statens Bekostning. Jeg har glædet mig over at see, at der er blevet anvist meget betydelige Summer af Statskassen, udover hvad der tidligere var paataønt og paaregnet, til at forbedre de jydsk Landeveje i Særdeleshed, og jeg glæder mig ligeledes ved at see et saadant Forslag fremkomme som det, der her foreligger. Og jeg seer ikke rettere, end at det ved slige Anstrengelser til Bedste for Jylland i Særdeleshed baade vil og skal kunne opveies og bringes i Rigtighed, naar paa den anden Side mangfoldige Aarsager gjøre det nødvendigt, at vi netop nu for Sjællands Vedkommende maae arbejde hen paa Anlæggelsen af en Jernbane. Det er derfor med særlig Interesse, at jeg seer det foreliggende Forslag og dets videre Fremme imøde, særdeles og navnlig forsaavidt det gaar ud paa at lægge $\frac{2}{3}$ af Udgiften ved Arbejde til Sandflugtens Dæmpning paa Statskassen, og — hvad der især synes naturligt —, at paalægge den Udredelsen af Lønningerne til de Embedsmænd, som disse Foranstaltninger maatte gjøre nødvendige.

Lüttichau: Jeg skal kun tillade mig den meget korte Bemærkning, at jeg erkjender fuldkomment den gode Hensigt, som den sidste ærede Taler har havt; men, hvis den Sag, vi nu staae i Begreb med at behandle, kunde finde Anvendelse paa Jernbanefagen, saa maatte Udgifterne med denne afholdes her paa Sjælland og derimod i meget ringe Grad i de øvrige Provindser; men det finder, som bekjendt, aldeles ikke Sted.